

אותו הוא שומר בה, שהוא בעלה, שהוא סוד, צריך לכפותו מבעיניהם שלא נתקפס עלין.

משמעותם שחשכה, שהוא נחש בקדמוני, מקנאה על האור שהוא אור הנזון, שנאמר בו ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו (שמות כ).

ובכן מי שפתגלה לו אור שהוא ר' בין הרשעים, צריך לכפותו עד שי��או הצדיקים להאיר בינויהם. זהו שכותיב אור זרע לצדק. ואם לא מטהין אותו, מה כתוב? בראשית יט ויהי כבאו אברם מצרים, ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה. פורת רבי שמואן ואמר, אויל לבני העולם שהם אוטומים בלב וסתומי עיניים, שהרי בפה סודות נסתרים יש בתורה ולא משגיחים בהם, שאין רוצים אלא לאכל את הפכו של התורה, שהוא הפשט, לבודשה של התורה, ולא תועמים מן המה.

בא וראה, יש נשמה שהוא גוף לנשמה, ויש נשמה לנשמה, ושנשמה זכרית שנקראת אברם. ויש נשמה נקבה שנקרעת שרי. ולאחר גב שנקרעת זכר, הנשמה הוז אברם בלי ה' היא טפלה לנשמה שהיא נקבה שרי שם י', או לשרה שם ה'. ומה שום זה פרושה בעלי המשנה שטפל היה אברם לשרה בנובאה, משום שהיא זכתה לשתי אותן זהות - י' בתחילת, שרי, ולבסוף שרה בה. בשתייה בי' ר' הדת יהירה, וכשזכתה בה, נקראת אם. וכשהיית יהירה בי' ר' נאמר עליה שمرני כאישון בת עין. ופרעה, שהוא דמות של נחש רשות, אחר ששבחוה, כתוב ותקח האשה בית פרעה. וזה

לאתפסאה ביני מיביא, בגין ההורא אור דנ hairy באה, דאייה בעלה דאייה ר' צרייך לכפסה ליה. מביניהו דלא אתפס עצלה.

בגין דחשוכא דאייה נחש הקדרמוני מקנאה על נהריא דאייה אור הנזון, דאמיר ביה ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו (שמות ב ב).

יהבי מאן דאתגלי ליה אור דאייה ר' בין חביביא. צרייך לכפסה ליה עד דייתון צדיקיא לאנחרא בינויו. הרא הוא דכתיב (תהלים צ יא) אור זרע לצדק. ואיל לא טמיר ליה מה כתיב (בראשית יב יד) ויהי כבוא אברם מצרים וגוי, ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה.

פorth רבי שמואן ואמר ווי לבני עלמא דאנון אטימין לבא וסתמין עיבין. דהא בפה רזין סתמין אית באורייתא ולא משגיחין בהון. דלא בעאן אלא למיכל פבן דאורייתא, דאייה פשט לבושא דאורייתא, ולא טעמן מן מה מלגאו.

הא חז' אית נשמתא דאייה גופה לנשמה. ואית נשמתא לנשמה. ואית נשמתא דכורא דאתקריאת אברם. ואית נשמתא נוקבא דאתקריאת דכורא, הא נשמתא אברם בלא ה' טفال אייה לנשמה דאייה שרי נוקבא דטמן י', או לשרה דטמן ה'. ובгин דא אוקמוה מاري מתניתין דטפל הוות אברם לשרה בנובאה, בגין דאייה זכתה לתרין אהון, י' בקדמייתא שרי ולבטוף שרה בה'. פד הוות בי' ר' הוות יהירה. וכד זכתה בה' אתקריאת אימא. וכד הוות יהירה בי' ר' עלה אתמר (תהלים י ח) שמרני באישון בת עין.

יפרעה דאייה דיווקנא דנחש מיביא, בתר דשבחויה כתיב (בראשית יב ט) ותקח